

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Bohuslavou Drahošovou v právní věci žalobce **L. K.**, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí**, Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, k žalobě proti správnímu rozhodnutí žalovaného ze dne 2.8.2011, č.j. MSK 34473/2011, sp. zn. SOC/8220/2011/Laj, o dávce pomoci v hmotné nouzi- doplatek na bydlení,

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Žalobce v podání ze dne 11.8.2011 nazvaném žaloba o přezkum rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, čj MSK 34473/2011, sp. zn. SOC/8220/2011/Laj 559.2 S10 z 2.8.2011 uvedl, že podává tímto žalobu o přezkoumání rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, č.j: MSK 34473/2011, sp. zn.: SOC/8220/2011Laj 559.2 S10 z 2.8.2011, protože s ním nesouhlasí v plném rozsahu a pokládá rozhodnutí žalovaného za nesprávné, nespravedlivé, nezákonné, nedůvodné, pro žalobce škodné, likvidační. Má za to, že žalovanému nikdy nic nedlužil, ani nedluží. Dále uvedl, že odůvodnění rozhodnutí žalovaného je spekulativní, zmatečné, nátlakové, vyděračské a výhružné exekucí. Dále uvedl, že žalovaný vlastně nutí žalobce se dál zadlužovat tím, že mu roky odmítá vyplácet dávky hmotné nouze a zpětně po něm násilně vymáhá dávky hmotné

nouze již vyplacené. Navrhoval vydání rozsudku v tomto znění: Jelikož žalobce zaplatil 9.8.2011 nedobrovolně a především pod vyhrůžkou žalovaného exekucí majetku příbuzných žalobce, částku 17.965,- Kč, žalobce žádá Krajský soud Ostrava o zrušení platnosti rozhodnutí žalovaného č.j: MSK 34473/2011, sp. zn.: SOC/8220/2011/Laj 559.2 S10 z 2.8.2011 a o okamžité vrácení částky 17.965,- Kč žalobci, na jeho jméno a adresu nebo na číslo účtu, z kterého byla částka žalobcem žalovanému zaslána, a to do 7 dnů od nabytí právní moci rozsudku soudu.

Návrh odůvodnil takto: Žalobce pokládá rozhodnutí žalovaného za nesprávné, nespravedlivé, nezákonné, nedůvodné, pro žalobce škodné, likvidační. Žalobce má za to, že žalovanému nikdy nic nedlužil, ani nedluží. Odůvodnění rozhodnutí žalovaného je spekulativní, zmatečné, nátlakové, vyděračské a výhružné exekucí nejen pro žalobce, ale především pro jeho příbuzné u nichž bydlí a kteří mu pomáhají v tíživé, životní, existenční situaci, dlouhodobě nezaměstnaného, od 29.4.1999 v jednom kuse. Uvedl, že žalovaný sice v minulosti vyplácel žalobci sociální dávky, později hmotné dávky nouze, vždy však ve snížené částce než měl. Několikrát je dokonce žalobci úplně zastavil, odejmul, aby je po 3-5 měsících doplatil s odůvodněním, aby prý nedošlo k poškození zdraví žalobce. Žalovaný nakonec 1.4.2009 resp. 1.5.2009 vyplácel hmotných dávek na živobytí a bydlení žalobci úplně zastavil, odejmul. Žalovaný sociální dávky, dávky hmotné nouze, každý měsíc přepočítával a žalobci částku buď snížil nebo zvýšil o 5-15,- Kč. Též uvedl, že žalovaný v podstatě podvádí, protože peněžní pomoc slibuje, vyplácí a pak vyděračským způsobem požaduje zpět.

Podáním ze dne 16.2.2011 vznesl žalobce námitku podjatosti vůči soudkyni JUDr. Bohuslavě Drahošové. Domáhal se, aby spor rozhodoval jiný soudce.

Usnesením ze dne 9.5.2012 Nejvyšší správní soud rozhodl tak, že soudkyně Krajského soudu v Ostravě JUDr. Bohuslava Drahošová není vyloučena z projednávání a rozhodování věci vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp.zn. 38Ad 60/2011.

V písemném dodatku k žalobě ze dne 11.4.2013 žalobce mimo jiné uvedl, že částka 17.965,- Kč by mu měla být vrácena v plné výši. Dovožoval, že částka měla být vypočtena, když ne zrušena, za měsíce srpen 2008 do března 2009, což je 8707,- Kč. Uvedl, že nesouhlasí s tím, že by v příslušném prohlášení o celkových majetkových a sociálních poměrech při podání žádosti o dávku, něco neoznámil včas nebo uvedl nějakou nepravdu. Na uvedeném pozemku žádná stavba nestojí. Uvedený pozemek není stavebním pozemkem. Pozemek je nadále zahradou, ornou půdou, což je zaneseno v katastru nemovitostí. Nesouhlasil s touto částí odůvodnění rozhodnutí, ve které je uvedeno, že „jestliže příjemce dávky přijímal dávku, ačkoliv musel z okolností předpokládat, že tato dávka byla vyplacena neprávem“. Uvedl, že prohlašuje, že nemusel, ani nepředpokládal, že by mu byla dávka vyplacena neprávem. Dále prohlásil, že uvedl naprostou pravdu, ve formuláři Prohlášení o celkových sociálních a majetkových poměrech, který doložil k žádosti o příspěvek na živobytí a doplatek na bydlení v únoru r. 2007. Nesouhlasil se „spekulacemi“ uvedenými v rozhodnutí o ceně jeho bývalé zahrady a o tom kolik má peněz.

Závěrem uvedl, že byl vždy nucen vyplňovat a podepisovat žádost o finanční pomoc v časové tísní, existenční a životní nouzi, pod psychickým nátlakem

a pohrůzkou, že když nic nepodepíše, tak nic nedostane. Pokud Krajský úřad Moravskoslezského kraje uvedl v rozhodnutí ze dne 2.8.2011, že žalobce vlastní pozemek, pak žalobce uvedl, že žádný pozemek nemá.

Žalovaný v písemném vyjádření k podané žalobě ze dne 10.10.2011 shrnul všechny rozhodné skutečnosti ve věci vrácení přeplatku na dávce pomoci v hmotné nouzi, až po rozhodnutí ze dne 2.8.2011, které ve věci žalovaný učinil. Navrhoval zamítnutí žaloby. Mimo jiné uvedl, že rozhodnutím Magistrátu města Ostravy, odboru sociálních věcí a zdravotnictví, ze dne 16.7.2009, č.j.: 48287/2009/OOA, byla žalovanému odejmuta dávka pomoci v hmotné nouzi - doplatek na bydlení, a to ode dne 1.4.2009. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce odvolání. Rozhodnutím žalovaného ze dne 2.9.2009, č.j.: 134390/2009, sp. zn.: SOC/32935/2009/Tyl, bylo odvolání žalobce zamítnuto a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrzeno. Proti posledně jmenovanému rozhodnutí žalobce podal správní žalobu ke Krajskému soudu v Ostravě, který rozsudkem ze dne 21.10.2010, č.j.: 38Cad 29/2009, žalobu pro nedůvodnost zamítl. Tento postup Krajského soudu potvrdil i Nejvyšší správní soud, resp. rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 21.7.2011, č.j. 3Ads 98/2011, byla zamítnuta kasační stížnost žalobce do rozsudku krajského soudu o zamítnutí žaloby. Z podnětu žalobce se rozhodnutím žalobce ze dne 2. 9. 2009, č.j.: MSK 134390/2009, sp. zn.: SOC/31935/2009/Tyl, zabýval také ústřední správní orgán, který neshledal důvod pro zahájení přezkumného příp. jiného řízení.

Dále uvedl, že rozhodnutím Magistrátu města Ostravy, odboru sociálních věcí, školství, sportu a volnočasových aktivit, ze dne 26.1.2011, č.j.: 7002/2011/00A, byla žalovanému stanovena povinnost vrátit přeplatek na dávce pomoci v hmotné nouzi - doplatek na bydlení, a to za období od června 2007 do března 2009 ve výši 26.204,- Kč. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce dne 1.2.2011 odvolání. Rozhodnutím Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru sociálních věcí, ze dne 2.8.2011, č.j.: MSK 34473/2011, sp. zn.: SOC/8220/2011/Laj, bylo k odvolání žalobce změněno rozhodnutí Magistrátu města Ostravy, odboru sociálních věcí, školství, sportu a volnočasových aktivit ze dne 26.1.2011, č.j.: 7002/2011/00A, tak, že byla snížena částka, kterou je žalobce povinen vrátit jako přeplatek na dávce pomoci v hmotné nouzi - doplatek na bydlení, kdy přeplatek na dávce byl vyčíslen od února 2008 do března 2009, a to v částce 17.965,- Kč.

Pod bodem III. vyjádření uvedl, že žalobce zde nerozporuje výši částky, kterou mu správní orgán po provedeném odvolacím řízení uložil vrátit jako přeplatek na dávce, ale žaloba směřuje obecně proti uložené povinnosti, tj. k povinnosti vrátit přeplatek na dávce pomoci v hmotné nouzi - doplatek na bydlení.

Žalovaný uvedl, že v řízení o odvolání postupoval dle § 89 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále též jen "správní řád"), tj. přezkoumával soulad rozhodnutí správního orgánu 1. stupně a řízení před tímto správním orgánem s právními předpisy a dále správnost napadeného rozhodnutí, a to i v rozsahu námitek uvedených v odvolání. Po provedeném odvolacím řízení pak žalovaný rozhodnutí správního orgánu 1. stupně dle § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, změnil, když shledal, že správní orgán 1. stupně sice správně uložil povinnost vrátit přeplatek na dávce - doplatek na bydlení, nicméně v nesprávné výši, když z úřední povinnosti nepřihlédl k prekluzi vyplývající z § 51 odst. 6 zákona

č. 11/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi (dále též jen "základ pomoci v hmotné nouzi"). K uložené povinnosti vrátit neprávem přijaté částky žalovaný konstatoval, že tato povinnost byla žalobci uložena dle § 51 odst. 1 zákona č. 11/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi. Žalovaný ve shodě se správním orgánem 1. stupně dospěl k závěru, že dávka byla přiznána na základě nepravdivých, resp. neúplných údajů sdělených příjemcem dávky, kdy žalobce v žádosti o dávku neuvedl, že je vlastníkem nemovitého majetku, a tuto skutečnost neuvedl ani později (v průběhu poskytování dávek), ačkoliv byl prokazatelně správním orgánem I. stupně poučen, že je povinen ohlásit změny ve skutečnostech rozhodných pro trvání nároku na dávku. Vlastnictví nemovitosti žalobce neuváděl ani v jiných řízeních o dávkách předcházejících řízení o dávce pomoci v hmotné nouzi - doplatek na bydlení. Vlastnictví nemovitosti žalobcem vyšlo najevo až v řízení o jiné dávce pomoci v hmotné nouzi vedeném u stejného správního orgánu (tj. žalovaný, resp. správní orgán I. stupně získal informace o z úřední činnosti), a to dávce pomoci v hmotné nouzi - mimořádná okamžitá pomoc, kdy tato skutečnost měla vliv na nepřiznání této dávky, tj. dávky mimořádné okamžité pomoci (Rozhodnutí Magistrátu města Ostravy, odboru sociálních věcí a zdravotnictví, ze dne 16.6.2009, č.j.: 48314/2009/00A; potvrzené rozhodnutím žalovaného ze dne 2.9.2009, č.j.: MSK 134385/2009, sp. zn.: SOC/32938/2009/Tyl; napadené správní žalobou u Krajského soudu v Ostravě, který rozsudkem ze dne 6. 4. 2010, č.j.: 38Cad 23/2009, žalobu pro nedůvodnost zamítl) a také na odejmutí dávky pomoci v hmotné nouzi - doplatek na bydlení, a byla také důvodem, resp. zamlčení této skutečnosti bylo důvodem pro stanovení povinnosti vrátit neprávem poskytnutou dávku, tedy přeplatek na dávce pomoci v hmotné nouzi - doplatek na bydlení.

Vlastnictví nemovitosti bylo rovněž důvodem proč správní orgán I. stupně zastavil žalobci výplatu jiné dávky pomoci v hmotné nouzi - příspěvek na živobytí (rozhodnutí Magistrátu města Ostravy, odboru sociálních věcí a zdravotnictví, ze dne 8.6.2009, č.j.: 37778/2009), odejmul tuto dávku (rozhodnutí Magistrátu města Ostravy, odboru sociálních věcí a zdravotnictví, ze dne 1. 10. 2009, č.j.: 64321/2009) a přiznání dávky na základě nepravdivých, resp. neúplných údajů sdělených žalobcem, bylo shodně důvodem pro stanovení povinnosti vrátit neprávem přijaté částky - přeplatek na dávce pomoci v hmotné nouzi - příspěvek na živobytí (rozhodnutí Magistrátu města Ostravy, odboru sociálních věcí a zdravotnictví, ze dne 25.8.2010, č.j.: 69775/2010/00A). Rozhodnutí správního orgánu I. stupně ve věci zastavení výplaty dávky, odejmutí dávky a vrácení přeplatku na dávce pomoci v hmotné nouzi - příspěvek na živobytí byla předmětem přezkumu žalovaným v odvolacím řízení, kdy žalovaný ve všech 3 případech zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Rozhodnutí žalovaného ve věci zastavení výplaty dávky (rozhodnutí ze dne 21.7.2009, č.j.: MSK 112805/2009, sp. zn.: SOC/29238/2009/Han), odejmutí dávky (rozhodnutí ze dne 15.2.2010, č.j.: MSK 178383/2009, sp. zn.: SOC/42725/2009/Dri) a ve věci vrácení přeplatku na dávce (rozhodnutí ze dne 2.8.2011, č.j.: MSK 153793/2010, sp. zn.: SOC/40818/2011/Dri) byly žalobcem napadeny správními žalobami u Krajského soudu v Ostravě. Žaloba týkající se zastavení výplaty dávky pomoci v hmotné nouzi - příspěvek na živobytí byla usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 31.8.2010, č.j.: 38Cad 28/2009, pro opožděnost odmítnuta, kdy tento postup krajského soudu potvrdil i Nejvyšší správní soud, resp. rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 11.5.2011, č.j.: 3Ads 68/2011, byla zamítnuta kasační stížnost žalobce do usnesení krajského soudu

o odmítnutí žaloby. Žaloba týkající se odejmutí dávky pomoci v hmotné nouzi - příspěvek na živobytí byla rozsudkem Krajského soudu ze dne 31.5.2011, č.j.: 38Cad 18/20010, pro nedůvodnost zamítnuta.

O žalobě proti rozhodnutí žalovaného ve věci vrácení přeplatku na dávce pomoci v hmotné nouzi - příspěvek na živobytí nebylo dosud soudem rozhodnuto; řízení vedeno pod č.j.: 38Ad 61/2011.

Žalovaný uvedl, že je zcela nepochybné a toto vyplývá z rozhodnutí žalovaného ve věci dávek pomoci v hmotné nouzi, že dávky, a to jak dávka pomoci v hmotné nouzi - doplatek na bydlení, tak dávka pomoci v hmotné nouzi - příspěvek na živobytí, potažmo dávka pomoci v hmotné nouzi - mimořádná okamžitá pomoc, byly žalobci přiznány nezákonně, když správní orgán neměl správné informace o rozsahu majetku žalobce; vlastnictví nemovitostí žalobce nebylo žalovanému známo. Žalobce přijímal dávky v době, kdy byl vlastníkem nemovitého majetku; pokud by žalobce v době zahájení řízení (podání žádosti) informoval žalovaného o tom, že je vlastníkem nemovitosti, žalobci by dávky vůbec nebyly dávky přiznány, když by správní orgán od počátku určil, že se u žalobce nejedná o osobu v hmotné nouzi dle § 3 odst. 4 zákona o pomoci v hmotné nouzi, když jeho majetkové poměry jsou takové, že mu mohly i po úhradě odůvodněných nákladů na bydlení zaručit dostatečné zajištění výživy a ostatních základních osobních potřeb, a toto zajištění je na něm možno spravedlivě žádat. Pokud jde o majetkové poměry žalobce, žalovaný konstatoval, že v průběhu řízení na I. stupni vyšlo najevo, že nemovitost ve vlastnictví žalobce, a to pozemek o výměře 830m², je pozemek určený k zástavbě rodinnými domy, tedy stavební pozemek, kdy tržní cena pozemků v dané lokalitě se pohybuje cca od 800,- Kč do 1.000,- Kč za m². Pokud tedy s ohledem na uvedené správní orgán zvažoval, že hodnota majetku žalobce v době podání žádosti o dávku činila cca 664.000,- Kč (830 x 800,- Kč) až 912.000,- Kč (830 x 1.100,- Kč), majetkové poměry žalobce byly a jsou takové, že mu mohly a mohou i po úhradě odůvodněných nákladů na bydlení zaručit dostatečné zajištění výživy a ostatních základních osobních potřeb a toto zajištění lze na žalobci spravedlivě žádat, kdy žalobce mohl se svým majetkem volně disponovat, a to již před podáním žádosti o dávku (minimálně od února 2007, kdy byla podána žádost o dávku pomoci v hmotné nouzi - doplatek na bydlení), a využívat výnosy z této dispozice (např. z prodeje nemovitosti), tj. dostatečně zajistit svou výživu a ostatní základní životní potřeby, aniž by vůbec musel žádat o některou z dávek pomoci v hmotné nouzi, zde doplatku na bydlení.

K určené výši přeplatku se žalovaný vyjádřil tak, že pokud správní orgán I. stupně v odůvodnění svého rozhodnutí ze dne 26.1.2011, č.j.: 7002/2011/00A, uváděl, že přeplatek na dávce byl vyčíslen za období červen 2007 až březen 2009, kdy při vyčíslení přeplatku bylo hodnoceno využití majetku dle § 26 zákona o pomoci v hmotné nouzi, tak s tímto odůvodněním se žalovaný ve svém rozhodnutí neztotožnil. Již od počátku nebylo možno na žalobce nahlížet jako na osobu v hmotné nouzi, tj. žalobce neměl od samotného počátku nárok na dávku v hmotné nouzi (§ 3 odst. 4 zákona o pomoci v hmotné nouzi); nelze tak ani připustit toleranci majetku po dobu 3 měsíců dle § 26 odst. 1 zákona o pomoci v hmotné nouzi, tak jak toto provedl správní orgán I. stupně, když vyčíslil přeplatek až od měsíce června 2007. Pochybení správního orgánu I. stupně však nemá přímý vliv na další vyčíslení

přeplatku na dávce žalovaným, kdy bez ohledu na to, zda byl po 3 měsíce u žalobce majetek tolerován a zda správní orgán I. stupně postupoval dle § 26 odst. 1 písm. a), ve spojení s § 26 odst. 2 a § 3 odst. 1 písm. c) zákona o pomoci v hmotné nouzi, namísto § 3 odst. 4 zákona o pomoci v hmotné nouzi, jsou částky vyplacené na dávce pomoci v hmotné nouzi - doplatek na bydlení od počátku výplaty do ledna 2008 dle § 51 odst. 3 zákona o pomoci v hmotné nouzi prekludované, k čemuž správní orgán přihlíží z úřední moci. Prekluzi tak podléhají všechny částky fakticky vyplacené na této dávce před datem 26.1.2008 (tj. více než 3 roky před datem vydání rozhodnutí správního orgánu I. stupně o přeplatku na dávce pomoci v hmotné nouzi - doplatek na bydlení).

Povinnost žalobce vrátit neprávem poskytnutou dávku (resp. její jednotlivé výplaty) tak byla (v rámci změny rozhodnutí správního orgánu I. stupně) ve výroku rozhodnutí žalovaného stanovena ve vztahu k výplatám dávek za období nároku na měsíce únor 2008 až březen 2009. Částka 17.965,- Kč pak představuje součet částek fakticky vyplacených od 18.3.2008 včetně do 20.4.2009 včetně, když výplata dávky za měsíc březen nastala v dubnu 2009.

Žalovaný navrhoval, aby Krajský soud v Ostravě dle ustanovení § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, žalobu jako nedůvodnou zamítl.

II.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného včetně správního řízení, které jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů k datu vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, dále jen s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Provedeným dokazování soud zjistil, že:

- Magistrát města Ostravy, Odbor sociálních věcí, školství, sportu a volnočas.aktivit, Moravská Ostrava dne 15.12.2010 oznámil písemně žalobci, že zahajuje z moci úřední správní řízení ve věci přeplatku doplatku na bydlení příjemce: L. K., trvale bytem N.S. 196, D. L. Žalobce převzal oznámení, jak vyplývá z připojené doručky, dne 16.12.2010.

- Přípisem ze dne 19.1.2011 Magistrát města Ostravy, Odbor sociálních věcí, školství, sportu a volnočas. aktivit, Moravská Ostrava vyrozuměl žalobce, že se může vyjádřit k podkladům rozhodnutí ve věci přeplatku za období od června 2007 do března 2009 dávky-doplatek na bydlení, v úředních hodinách v pondělí, středu či čtvrtek. Žalobce převzal přípis, jak vyplývá z připojené doručky, dne 20.1.2011.

- Magistrát města Ostravy, odbor sociálních věcí, školství, sportu a volnočas. aktivit dne 26.1.2011 rozhodl ve věci č.j.: 7002/2011/OOA o vzniku a povinnosti vrácení přeplatku dávky, doplatek na bydlení č.j. 28777/2007/OOA, příjemce L. K., nar. X, trvale bytem N.S. 196, D. L. za měsíce červen 2007 až březen 2009 v celkové výši 26.204,- Kč, a to ve lhůtě do 15 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí na účet úřadu, který rozhodnutí vydal nebo úhradou v hotovosti. V odůvodnění rozhodnutí uvedl, že dle zákona č. 111/2006 Sb. byla jemnovanému na základě jeho žádosti, v období od

1.3.2007 do 30.4.2009, poskytována dávka hmotné nouze-příspěvek na živobytí. V souvislosti s tímto příspěvkem byla od 1.2.2007 do 31.3.2009, na základě žádosti jmenovaného, poskytována dle ustanovení § 33 odst. 5 zákona dávka hmotné nouze-doplatek na bydlení. Úřední činnosti v průběhu měsíce dubna a května 2009 bylo zjištěno, že je od roku 1999 vlastníkem nemovitého majetku, a to stavebního pozemku č. 538/30 v katastrálním území Dolní Lhota o celkové výměře 830 m². Na tento stavební pozemek byl dne 23.4.2007 udělen Stavebním úřadem ve Velké Polomi souhlas s provedením stavby rekreačního domku včetně příslušenství. Vlastnictví pozemku neuvedl do prohlášení o sociálních a majetkových poměrech při podání žádosti o dávky hmotné nouze a ani poté tuto skutečnost do 8 dnů neoznámil. Rovněž do 8 dnů neoznámil zahájení stavby rekreační chaty na svém pozemku, kdy tato skutečnost měla rovněž vliv na posuzování nároku na dávky hmotné nouze.

Na základě zjištěných skutečností, a protože nesplnil svou oznamovací povinnost, byl rozhodnutím č.j. 64321/2009/OOA ze dne 1.10.2009 příspěvek na živobytí odejmut s účinností ode dne 1.5.2009. Rozhodnutím č.j. 69775/2010/OOA ze dne 25.8.2010 bylo rozhodnuto o povinnosti vrácení přeplatku příspěvku na živobytí za měsíce červen 2007 až duben 2009.

Správní orgán uvedl, že jestliže neohlášením rozhodných skutečností nebo jejich ohlášením po stanovené lhůtě dojde k tomu, že byla přiznaná dávka vyplacena neoprávněně nebo přeplacena, je příjemce dávky povinen dle ustanovení § 51 zákona o pomoci v hmotné nouzi vzniklý přeplatek vrátit.

Dále uvedl, že majetkové poměry jmenovaného mohly zajistit úhradu na bydlení, nelze jej považovat za osobu v hmotné nouzi a doplatek na bydlení nenáležel. Při vyčíslení výše přeplatku bylo hodnoceno využití majetku dle § 26 zákona o pomoci v hmotné nouzi. Přeplatek byl vyčíslen za období červen 2007 až březen 2009 v celkové výši 26.204,- Kč.

- Dle výpočtu přeplatku ze dne 17.1.2011 přeplatek byl vyčíslen za červen 2007 ve výši -1,177 Kč, červenec 2007 ve výši -1,177 Kč, srpen 2007 ve výši -1,177 Kč, září 2007 ve výši -1,177 Kč, říjen 2007 ve výši -1,177 Kč, listopad ve výši -1,177 Kč, prosinec 2007 ve výši -1,177 Kč, leden 2008 ve výši -1.024 Kč, únor 2008 ve výši -1.024 Kč, březen 2008 ve výši -998 Kč, duben 2008 ve výši -998 Kč, květen 2008 ve výši -998 Kč, červen 2008 ve výši -1.025 Kč, červenec 2008 ve výši -1.951 Kč, srpen 2008 ve výši -1.282 Kč, září 2008 ve výši -1.282 Kč, říjen 2008 ve výši -1.261 Kč, listopad 2008 ve výši -1.203 Kč, prosinec 2008 ve výši -1.203 Kč, leden 2009 ve výši -1.236 Kč, únor 2009 ve výši -1.240 Kč, březen 2009 ve výši -1.240 Kč.

- Přípisem ze dne 28.1.2011 se žalobce odvolal proti rozhodnutí správního orgánu 1. stupně ze dne 26.1.2011. Uvedl, že nevidí žádný důvod, proč by měl vracet sociální dávky pomoci v hmotné nouzi, doplatek za bydlení za 6/2007 až 3/2009, konkrétně částku 26.204,- Kč. Je nezaměstnaný od 29.4.1999. Celkem mu české sociální úřady dosud dluží cirká 99.546,- Kč. V době od 6/2007 až 4/2009 i poté hledal pracovní uplatnění a neměl žádnou brigádu ani částečné či trvalé zaměstnání ani žádný jiný finanční příjem než sociální dávky. Pomáhali mu příbuzní.

Nesouhlasil s tvrzením, že bylo zjištěno v průběhu dubna a května 2009, že je vlastníkem nemovitostí, protože české úřady to vědí od prvopočátku. Vlastní zahradu 830 m² a snaží se realizovat vlastní bydlení, ale to neznamená, že má na dům dost peněz. Uvedl, že vlastnictví pozemku pravdivě uvedl v prohlášení o sociálních a majetkových poměrech při podání žádosti o dávky hmotné nouze. Stavbu zahájil až po několika, snad 20 měsících od obdržení stavebního povolení a proto nemohl ohlásit zahájení stavby do 8 dnů. Za relevantní považoval to, že neměl žádnou brigádu ani částečné či trvalé zaměstnání ani žádný jiný finanční příjem než sociální dávky a usilovně hledal pracovní uplatnění. Dle svého názoru všechny své oznamovací povinnosti splnil.

- Rozhodnutím ze dne 2.8.2011 č.j. MSK 34473/2011 sp. zn. SOC/8220/2011/Laj žalovaný rozhodl o odvolání žalobce tak, že odvoláním napadené rozhodnutí změnil tak, že výrok rozhodnutí I. instance zní: Magistrát města Ostravy, odbor sociálních věcí a zdravotnictví, příslušný k rozhodování podle ustanovení § 61 a 67 zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, v souladu s ustanovením § 3 odst. 4, § 51 a § 66 téhož zákona rozhodlo stanovení povinnosti vrátit přeplatek na dávce - doplatek na bydlení za období výplaty dávky v měsících od února 2008 do března 2009 v celkové částce Kč 17.965,- u pana L. K., narozeného X, trvale bytem N.S. 196, X D. L., a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí na účet správního orgánu, který rozhodnutí vydal.

V odůvodnění rozhodnutí žalovaný odkázal na ustanovení § 2 odst.2, § 3 odst.1 písm.c) a odst.4, § 11 odst.2, § 14, § 15, § 26 odst.2 ve znění do 31.12.2007, § 33 odst.1,3, § 34, § 51 zákona č. 111/2006 Sb., § 279 o.s.ř. Uvedl, že přezkoumal napadené rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu a řízení, které vydání předcházelo, a z předložené spisové dokumentace zjistil, že pan L. K. požádal u Magistrátu města Ostravy, odboru sociálních věcí a zdravotnictví, o dávky pomoci v hmotné nouzi z důvodu nedostatku příjmu, a to o příspěvek na živobytí dne 19. února 2007 a dne 27. února 2007 o doplatek na bydlení, když dosud byl (před změnou právní úpravy řešící příjmovou nedostatečnost) dlouhodobě zajišťován dávkami sociální péče (dle zákona o sociální potřebnosti č. 482/1991 Sb., ve znění do 31. prosince 2006). Jmenovaný je svobodný a je veden u příslušného úřadu práce jako uchazeč o zaměstnání od 29. dubna 1999 (jak vyplývá z textu individuálního akčního plánu příslušného úřadu práce ze dne 11. února 2009) bez nároku na dávky v nezaměstnanosti (podporu v nezaměstnanosti či při rekvalifikaci), byl tedy zajišťován dávkami sociální péče, neboť nemá příjmy z výkonu výdělečné činnosti a nemá ani jiné příjmy. Pro účely posouzení nároku na dávku - příspěvek na živobytí a doplatek na bydlení byl jmenovaný posuzován jako jednotlivec, když v žádostech o dávky nebyly uvedeny společně posuzované osoby a žije v užívaném bytě sám. Jmenovaný bydlí v bytové jednotce o vel. 3+1 v přízemí rodinného domu, jehož majiteli jsou manželé D. L. (sestra pana K.) aj. L., kteří domek koupili od rodičů paní L. s tím, že dle notářského zápisu o kupní smlouvě má pan L. K. právo užívat byt v tomto rodinném domě (dle věcného břemene) po dobu jeho svobodného stavu (což platí i v současnosti), a to s tím, že je povinen podílet se na úhradě nákladu na bydlení (resp. na provozu domu apod.). Dle notářského zápisu je oprávněn na základě věcného břemene obývat podkroví rodinného domu. Poněvadž dle písemného prohlášení majitelů rodinného domu hradí náklady na bydlení v rozsahu 1/4, pak skutečnost disproportionality v užívaném prostoru (když jmenovaný ve formuláři

Informace o užívaném bytu uvádí, že užívá přízemí domu) nemá vliv na posuzování nároku na dávku, neboť náklady v souvislosti se zajištěním bydlení jmenovanému vznikají a ten je povinen je hradit.

Dále byly ve spisové dokumentaci v řízení o dávkách doloženy tyto tiskopisy: Doklad o výši měsíčních příjmu a Prohlášení o celkových sociálních a majetkových poměrech. Ve formuláři Prohlášení o celkových sociálních a majetkových poměrech, který pan L. K. doložil k žádosti o příspěvek na živobytí a doplatek na bydlení v únoru r. 2007 jmenovaný v části C. "Nemovitý majetek" uvedl, že využívá majetek osob blízkých, a dále zde v části D. "Seznam nemovitého majetku", který užívá, uvedl zahradu o výměře 830 m², Z takto vyplněného formuláře však nevyplývalo, že je též vlastníkem této zahrady (pozemku). V záznamu ze sociálního šetření pro účely rozhodování o nároku na dávky pomoci v hmotné nouzi provedeného dne 1. března 2007 je uvedeno, že: „pan L. K. má k dispozici samostatnou bytovou jednotku o velikosti 3+1 v přízemí domu, jeho sestra s manželem a svou dcerou mají k dispozici první patro domu. Příjem pana K. tvoří pouze dávka sociální péče resp. dávka pomoci v hmotné nouzi, jmenovaný je dlouhodobě v evidenci úřadu práce. Pan K. je povinen podílet se na úhradě nákladu na domácnost". Na základě těchto zjištěných skutečností vydal správní orgán 1. instance oznámení ze dne 1. března 2007 o přiznání dávek pomoci v hmotné nouzi:

- příspěvku na živobytí jmenovanému, a to ve výši Kč 3.126,-- měsíčně s účinností od února 2007 a dále
- doplatku na bydlení ve výši měsíčně Kč 1.177,-- na základě oznámení ze dne 1. března 2007 od února 2007. Na základě posouzení jeho situace byla dávka - doplatek na bydlení jmenovanému přiznána s účinností od 1. února 2007, a to v souladu s ustanovením § 33 odst. 5 zákona o pomoci v hmotné nouzi (tj. v důsledku zřetele hodného důvodu), když naposledy byla dávka poskytována ve výši Kč 1.240,-- měsíčně s účinností od února r. 2009 (dle oznámení ze dne 23. února 2009), a to do března r. 2009.

S účinností od měsíce května roku 2009 byla jmenovanému výplata příspěvku na živobytí zastavena dle ustanovení § 45 odst. 2 zákona o pomoci v hmotné nouzi (kdy ve smyslu ustanovení § 45 odst. 2 zákona o pomoci v hmotné nouzi: dávka neprávem přiznaná se odejme nebo se její výplata zastaví nebo sníží, a to ode dne následujícího po dni, jímž uplynulo období, za které již byla vyplacena). Rozhodnutí o zastavení výplaty dávky bylo vydáno poté, když správní orgán 1. instance zjistil, že jmenovaný je vlastníkem pozemku (zmiňované zahrady), a to v rámci správního řízení - vedeného o žádosti o poskytnutí jednorázové dávky pomoci v hmotné nouzi - mimořádná okamžitá pomoc (žádost ze dne 22. dubna 2009 na pořízení elektrického sporáku), kdy v průběhu sociálního šetření správním orgánem bylo zjištěno, že jmenovaný je vlastníkem nemovitosti - pozemku, k němuž bylo vydáno stavební povolení v roce 2007, a tuto skutečnost správnímu orgánu rozhodujícímu o dávce nesdělil, resp. při posuzování nároku na dávku toto v příslušných formulářích pravdivě neuvedl ani následně neoznámil v rámci ohlášení změn v rozhodných skutečnostech. Vlastnictví pozemku u jmenovaného tak příslušný správní orgán tedy zjistil v rámci své úřední činnosti při vedení jiného správního řízení u téhož účastníka řízení. Správní orgán 1. instance z důvodu zjištění rozhodných skutečností majících vliv na trvání nároku na dávku zaslal

(v rámci probíhajícího řízení u dávky - mimořádná okamžitá pomoc) žádost (ze dne 13. května 2009) Stavebnímu úřadu Obecního úřadu Velká Polom o sdělení, zda je pan L. K. vlastníkem nemovitého majetku s uvedením čísla a rozlohy pozemku. Dále byl stavební úřad dotazován - jak lze uvedený pozemek charakterizovat ve vztahu k jeho využití, zda je na tento pozemek vydáno stavební povolení, zda byl při žádosti o stavební povolení předložen stavební projekt, jaké správní poplatky a v jaké výši jmenovaný hradil, jaká je současná hodnota pozemku a v jakém stádiu je v současné době stavba na uvedeném pozemku.

Rozhodnutí č.j.: 37778/2009/00A o zastavení výplaty příspěvku na živobytí bylo vydáno dne 8. června 2009 a pan K. se v zákonem stanoveném lhůtě odvolal. Toto rozhodnutí bylo odvolacím orgánem potvrzeno a podané odvolání tak zamítnuto. Rozhodnutí odvolacího orgánu č.j. MSK 112805/2009 (sp. zn. SOC/29238/2009/Han, ze dne 21. července 2009) nabylo právní moci dne 31. července 2009. Rozhodnutím 1. instance ze dne 1. října 2009, č.j.: 64321/2009/00A, byla následně po došetření rozhodných skutečností panu L. K. dávka - příspěvek na živobytí, poskytovaná dle zákona o pomoci v hmotné nouzi, odejmuta, a to s účinností ode dne 1. května 2009. V rámci odvolání proti předmětnému rozhodnutí o odejmutí dávky - příspěvek na živobytí (od května 2009) podal odvolatel podnět k přezkumu pravomocného rozhodnutí zdejšího krajského úřadu (č.j. MSK 134390/2009, sp. zn.: SOC/32935/2009/Tyl, ze dne 2. září 2009, právní moc dne 9. září 2009) o odvolání proti rozhodnutí 1. instance, jímž byla odejmuta dávka - doplatek na bydlení, a to s účinností od 1. dubna 2009. Rozhodnutím Magistrátu města Ostravy, odboru sociálních věcí a zdravotnictví, č.j.: 48287/2009/00A, byla panu L. K. odejmuta dávka - doplatek na bydlení s odůvodněním, že jmenovaného dle ustanovení § 3 odst. 4 zákona o pomoci v hmotné nouzi nelze považovat za osobu v hmotné nouzi, když jeho celkové sociální a majetkové poměry jsou takové, že mu plně zajišťují uspokojení základních životních potřeb.

Proti tomuto rozhodnutí se jmenovaný odvolal. O odvolání krajský úřad rozhodl tak, že potvrdil rozhodnutí 1. instance o odejmutí doplatku na bydlení, neboť vzal za prokázané, že jmenovaný vlastní takový majetek, jehož využitím lze spolehlivě zajistit uspokojení jeho základních životních potřeb. Bylo zřejmé, že bydlení má jmenovaný zajištěno užíváním části rodinného domu na základě věcného břemene a majetek v podobě stavebního pozemku tak lze využít ke zvýšení si příjmu vlastním přičiněním, když toto lze po příjemci dávky spravedlivě žádat. Dávka za měsíc duben v květnu 2009 nebyla již vyplacena, resp. poslední výplata nastala za měsíc březen 2009, protože dávka doplatek na bydlení je vyplácena v souladu se zákonem následující měsíc po měsíci, za který náleží. V textu podnětu jmenovaný požadoval „vrácení všech pozastavených, ukradených sociálních dávek na jeho bydlení“. Věc v této části podání byla tak řešena samostatným postupem a předána k přezkumnému řízení k nadřízenému orgánu, tj. k Ministerstvu práce a sociálních věcí (dle ustanovení § 95 odst. 2 správního řádu). Důvody, které vedly k odejmutí dávky doplatku na bydlení, byly shodné s důvody, pro něž byl 1. instancí odejmut příspěvek na živobytí od 1. května 2009, tj. s ohledem na ustanovení § 3 odst. 4 zákona o pomoci v hmotné nouzi, když jmenovaný vlastnil majetek dostatečného rozsahu k zabezpečení základních životních potřeb. Nadřízený orgán neshledal porušení právních předpisů při

rozhodování o odejmutí doplatku na bydlení, a proto věc podnětu k přezkumu řešil pouze sdělením účastníku řízení, když nebyl důvod pro opravný prostředek v řízení.

Rozhodnutí o odejmutí příspěvku na živobytí od 1. května 2009 bylo rozhodnutím krajského úřadu rovněž potvrzeno a podané odvolání zamítnuto (č.j. MSK 178386/2009, sp. zn.: SOC/42725/2009/Dri, ze dne 12. února 2010).

Dále uvedl, že výše uvedená správní rozhodnutí odvolacího orgánu byla rovněž předmětem soudního přezkumu. Ze spisové dokumentace je také zřejmé, že pan L. K. byl na základě oznámení Magistrátu města Ostravy, odboru sociálních věcí a zdravotnictví, č.j.: 29338/2007/00A, ze dne 1. března 2007 (o přiznání doplatku na bydlení), prokazatelně poučen o tom, že je povinen písemně ohlásit změny ve skutečnostech rozhodných pro trvání nároku na dávku pomoci v hmotné nouzi, její výši nebo výplatu. Jmenovaný však při posuzování vzniku nároku na dávku a její výplatu v únoru r. 2007 skutečnost vlastnictví k pozemku neuvedl, a ani později (v průběhu poskytování dávek) tak neučinil. Je přitom zřejmé, že bydlení má jmenovaný zajištěno užíváním části rodinného domu na základě věcného břemene a majetek v podobě zahrady resp. stavebního pozemku (jak uvedl stavební úřad) tak lze využít (vzhledem k výši ceny majetku) ke zvýšení si příjmu vlastním přičiněním (jeho prodejem nebo pronájmem), když toto lze po příjemci dávky spravedlivě žádat. S ohledem na uvedené proto správní orgán 1. instance zahájil řízení o stanovení povinnosti vrátit neprávem poskytnutou dávku oznámením ze dne 15. prosince 2010, které jmenovaný osobně převzal. Dne 26. ledna 2011 vydal správní orgán 1. instance rozhodnutí o stanovení povinnosti vrátit přeplatek na dávce doplatek na bydlení v celkové výši 26.204,- Kč, kdy rozhodnutí je vykonatelné jeho oznámením (když podané odvolání proti rozhodnutí nemá odkladný účinek dle ustanovení § 77 zákona o pomoci v hmotné nouzi) dne 28. ledna 2011 a zároveň je vykonatelné rozhodnutí podkladem pro exekuční řízení dle ustanovení pro exekuci daňových nedoplatků. Správní orgán při výpočtu výše přeplatku postupoval tak, že posoudil výši přeplatku s ohledem na skutečnost, že doplatek na bydlení byl jmenovanému přiznán s účinností od 1. února 2007 (a to oznámením ze dne 1. března 2007). Rozsah vzniku přeplatku byl posouzen správním orgánem pro období od června 2007 do března 2009, a to: v rozsahu Kč 26.204,-- = (7 x 1.177,--) + (2 x 1.024,--) + (3 x 998,--) + 1.025,-- + 1.951,-- + (2 x 1.282,--) + 1.261,-- + (2 x 1.203,--) + 1.236,-- + (2 x 1.240,--).

Dle ustanovení § 51 zákona o pomoci v hmotné nouzi povinnost vrátit dávku poskytnutou neprávem nebo v nesprávné výši zaniká uplynutím tří let ode dne, kdy byla dávka vyplacena. Tato lhůta neplyne po dobu řízení o opravném prostředku nebo o žalobě proti rozhodnutí o povinnosti vrátit přeplatek, po dobu řízení o výkonu rozhodnutí a jeho provádění a po dobu, kdy jsou na úhradu přeplatku prováděny srážky z dávky nebo jiného příjmu. Z uvedeného vyplývá, že stanovit povinnost vrátit přeplatek na dávce doplatek na bydlení lze, když rozhodnutí bylo vydáno dne 27. ledna 2011 a vykonatelné se stalo jeho oznámením účastníku řízení dne 28. ledna 2011, ve vztahu k částce výplaty dávky v únor 2008 a následně. Tj. pouze za období výplaty dávky od února 2008 (náležející za leden 2008) do března 2009, a to v částce celkem Kč 17.965,-- = (2 x 1.024,--) + (3 x 998,--) + 1.025,-- + 1.951,-- + (2 x 1.282,--) + 1.261,-- + (2 x 1.203,--) + 1.236,-- + (2 x 1.240,--). Přičemž výplaty dávek příspěvku na živobytí za období od března do srpna 2007 (tj. za

6 měsíců) již podléhají tzv. prekluzi, tj. nelze je již vymáhat, neboť by tento postup byl v rozporu se zákonem.

V řízení o odejmutí doplatku na bydlení pro období od 1. dubna 2009 rozhodoval správní orgán 1. instance dle ustanovení § 3 odst. 4 zákona o pomoci v hmotné nouzi, tj. v důsledku posouzení vlastnictví majetku jmenovaného, který je takového rozsahu, že jmenovanému umožňuje zajistit si zvýšení příjmu vlastním přičiněním a zabezpečit si tak základní životní potřeby včetně nákladů na bydlení. Proto i v řízení o stanovení povinnosti vrátit neprávem vyplacenou dávku je nezbytné zachovat shodný postup, tj. dle ustanovení § 3 odst. 4 zákona o pomoci v hmotné nouzi. Dávka doplatek na bydlení tak byla neprávem vyplacená již od první výplaty doplatku na bydlení jmenovanému, tj. od března 2007 (v rámci přiznání nároku na dávku od února 2007) včetně. Správní orgán tak nepostupoval v souladu s právním předpisem, když nezohledňoval první 3 měsíce existenci majetku ve smyslu ustanovení § 26 odst. 1 písmo a) zákona o pomoci v hmotné nouzi, avšak toto pochybení nemá přímý vliv na výrok rozhodnutí a stanovení povinnosti vrátit přeplatek na dávce, protože jde zároveň o období, které podléhá (ve vztahu k výplatě dávky) prekluzi. Jinými slovy - stanovení povinnosti vrátit přeplatek na dávce za období poskytování dávky v měsících od února 2007 do prosince 2007 včetně (což by byl postup dle zákona o pomoci v hmotné nouzi, § 3 odst. 4), již nelze stanovit, přitom správní orgán stanovil povinnost vrátit přeplatek za období od června 2007, toto období výplaty dávky však již podléhá prekluzi a vrácení dávek nelze požadovat. Povinnost vrátit přeplatek na dávce lze vztáhnout od výplaty dávky za měsíc leden 2008, když rozhodnutí I. instance bylo vydáno 27. ledna 2008, protože po dobu řízení 1. instance lhůta dle ustanovení § 51 zákona o pomoci v hmotné nouzi se nestaví. Proti vydanému rozhodnutí se jmenovaný odvolal v řádné lhůtě, po předání odvolání k nadřízenému orgánu ten řízení přerušil usnesením ze dne 18. března 2011 do doby doručení pravomocného rozsudku včetně komplexní spisové dokumentace po ukončeném řízení o soudním přezkumu ve věci rozhodnutí o odejmutí příspěvku na živobytí s účinností od 1. května 2009. V průběhu řízení jmenovaný zaslal písemné vyjádření, jehož obsahem není žádná nová informace nebo skutečnost. Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor sociálních věcí, změnil rozhodnutí I. instance z toho důvodu, že stanovení povinnosti vrátit dávku doplatek na bydlení bylo posouzeno i za, období, které již v době vydání rozhodnutí I. instancí podléhalo prekluzi. Jde tak o snížení stanovené povinnosti vrátit přeplatek na dávce, resp. omezení povinnosti jmenovaného. Pokud se týká námitek jmenovaného, pak ty nelze v rozhodnutí zohlednit.

Správní orgán se vyjádřil i k dalším námitkám žalobce takto: Jestliže jmenovaný uvádí, že je dlouhodobě okrádán o sociální dávky a že je mu poskytována jejich nižší výměra, pak není zřejmé, co je touto námitkou míněno. Jmenovaný je (jak uvádí sám) nezaměstnaný a zajišťován sociálními dávkami od dubna 1999, přitom je však zřejmé z obsahu Listu vlastnictví, že je od prosince 1999 vlastníkem pozemku na základě i kupní smlouvy, kdy úhradu kupní ceny provedl jmenovaný z vlastních finančních prostředků, a to v době poskytování sociálních dávek, jejichž účelem je zajištění základních životních potřeb osob, které nejsou schopny si své potřeby zajistit vlastními silami resp. vlastním přičiněním. Žalovaný nesouhlasil s názorem jmenovaného v tom smyslu, že mu správní orgán poskytoval dávky v nižším rozsahu a výši přiznaných a vyplacených dávek vyčíslil. Vyjádřil se

i k tvrzení žalobce, že mu správní orgány dluží na sociálních dávkách částku Kč 99.546,--, a to za období od května 2009 resp. od dubna 2009 (tj. dávky příspěvek na živobytí, doplatek na bydlení, mimořádnou okamžitou pomoc v částce Kč 6000,-- a dále částku Kč 3.900,-- v rámci výkonu tzv. nekolidujícího zaměstnání). Konstatoval, že toto nevyplývá ze spisové dokumentace a znovu uvedl, že jmenovaný vlastní dostatečný majetek, jehož využitím si může zvýšit příjem vlastním přičiněním a toto lze na jmenovaném spravedlivě žádat. K další námitce, že (jak uvádí jmenovaný) mu byl "odborem sociálních věcí a zdravotnictví Magistrátu města Ostravy ukraden 3.900,--, které si vydělal v tzv. nekolidujícím zaměstnání:", pak je možné se obrátit na státní orgány, které mají v kompetenci tyto záležitosti, a to orgány činné v trestním řízení, neboť tuto pravomoc zdejší krajský úřad nemá právními předpisy svěřenu. Objasnil, že pokud má jmenovaný na mysli tzv. započtení dosažených příjmu z nekolidujícího zaměstnání pro účely posouzení nároku na dávku, její výši a výplatu, pak tyto příjmy jsou rozhodné pro posouzení trvání nároku na dávku a správní orgány mají povinnost tyto příjmy dle ustanovení § 9 zákona o pomoci v hmotné nouzi započítat při posuzování dávky. K názoru jmenovaného, že vlastnictví pozemku a vydané stavební povolení nemá žádný vliv na vznik nároku na dávku uvedl, že skutečnost vlastnictví pozemku a jeho způsob využití byl dostatečně prokázán. Pokud se týká výše ceny, za kterou je možné prodej pozemku realizovat a zvýšit si tak příjem vlastním přičiněním, pak nejde o spekulaci, jak jmenovaný uvádí, ale reálné posouzení plnění podmínek jmenovaným správním orgánem s tím, že cena nemovitostí odráží vždy aktuální stav, nikoliv ceny dosahované v minulých obdobích resp. v době, kdy byl pozemek jmenovaným pořízen apod. Přitom neexistence příjmu z výkonu výdělečné činnosti nebo jiného zdroje příjmu nepředstavuje automaticky splnění podmínek pro vznik nároku na dávky pomoci v hmotné nouzi, neboť účelem sociálních dávek dle zákona o pomoci v hmotné nouzi je zajištění osob, které nedisponují žádnými zdroji, které by jim umožnily zajistit si základní životní potřeby vlastním přičiněním, tj. jde o osoby, které nemají nejen příjmy, ale také nedisponují majetkem, pohledávkami, zákonnými nároky či jinými právy.

K námitce, že vlastnictví zahrady jmenovaný opakovaně oznamoval správnímu orgánu, správní orgán uvedl, že k této námitce nelze přihlídnout, neboť spisová dokumentace k dávkám pomoci v hmotné nouzi neobsahuje takové sdělení, resp. takovou informaci, z níž by vyplývalo vlastnictví k pozemku ohlášené jmenovaným, jeho hodnota nebo skutečnost, že byla povolena stavba na pozemku, kde stavebníkem je jmenovaný a apod., což vyplývá i z uváděného formuláře - Prohlášení o celkových sociálních a majetkových poměrech, který je nedílnou součástí (resp. povinnou přílohou) formuláře žádosti o dávky pomoci v hmotné nouzi, kdy tento formulář sám jmenovaný vyplnil a podepsal i s údaji a sděleními, která neodpovídají pravdivým skutečnostem. Přitom jmenovaný při podání žádosti potvrdil svým podpisem, mimo jiné, že skutečnosti, které uvádí jsou pravdivé a že si je vědom případných následků, pokud se ukážou uvedené skutečnosti jako nepravdivé. Proto rovněž tuto námitku nelze zohlednit. Dále skutečnost, že katastr nemovitostí je veřejně přístupný, jak uváděl jmenovaný, a že se netajil svým vlastnictvím zahrady, není ve vztahu k povinnosti vrátit neprávem vyplacenou dávku relevantní, neboť jmenovaný (jak je zřejmé ze spisové dokumentace) sám nesdělil správnímu orgánu pravdivé údaje o rozsahu svého majetku, správní orgán tak neměl důvod zkoumat dále majetkové poměry jmenovaného. Správní orgány mají právo ověřovat tvrzení

žadatel o dávky a příjemců dávek, ale nikoliv povinnost zjišťovat samy všechny rozhodné skutečnosti zejména ve vztahu k rozsahu majetku a sociálních podmínek těchto osob. Navíc tržní cena, z níž bylo vycházeno při rozhodování o odejmutí dávky a stanovení přeplatku na dávce, byla posouzena (resp. uvedena) stavebním úřadem, což lze považovat za prokázanou skutečnost v souladu se zásadou presumpce správnosti sdělení správního orgánu (resp. orgánu veřejné moci v souladu s ustanovením § 53 odst. 3 správního řádu: "Listiny vydané soudy České republiky nebo jinými státními orgány nebo orgány územních samosprávných celků v mezích jejich pravomoci, jakož i listiny, které jsou zvláštními zákony prohlášeny za veřejné, potvrzují, že jde o prohlášení orgánu, který listinu vydal a není-li dokázán opak, potvrzují i pravdivost toho, co je v nich osvědčeno nebo potvrzeno."), nikoliv za "spekulaci" správního orgánu (jak uvedeno jmenovaným v dalším textu). S názorem jmenovaného se tak nelze ztotožnit.

K další námitce, týkající se ceny pozemku, žalovaný uvedl, že správní orgán posuzuje existenci majetku a jeho hodnotu v době relevantní k posouzení sociální situace osoby příjemce nebo žadatele o dávku, tj. v průběhu řízení o dávce a posuzování stavu jeho hmotné nouze, nikoliv zpětně. Navíc tržní cena, z níž bylo vycházeno při rozhodování o odejmutí dávky, byla posouzena stavebním úřadem, což lze považovat za prokázanou skutečnost v souladu s presumpcí správnosti sdělení správního orgánu (resp. orgánu veřejné moci).

K námitce, že jmenovaný "...byl donucen podepsat takovéto žádosti v časové tísní, existenční a životní nouzi..., pod psychickým nátlakem a pohrůžkou, že když nepodepíšu, tak žádnou finanční pomoc nedostanu...", uvedl, že dávky pomoci v hmotné nouzi lze poskytovat na základě žádosti o dávku, tj. pokud by jmenovaný nepodal žádost sám a rovněž ji nepodepsal, popř. by neposkytl jiné potřebné údaje, pak by správní orgán nemohl vést řízení o poskytování dávek a žádná dávka by také nebyla vyplacena. Je tak na osobě, zda o dávku požádá, správní orgán následně posoudí podmínky pro vznik nároku na dávku, jeho trvání, výši apod. a ve věci rozhodne. Skutečnost, že by jmenovaný neměl v úmyslu o dávky požádat, nevyplývá ze spisové dokumentace, navíc jde o dávky poskytované kontinuálně, nikoliv pouze jednorázově. Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor sociálních věcí, přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo a dospěl k závěru, že stanovení povinnosti vrátit neprávem vyplacený doplatek na bydlení poskytovaný dle zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, je v souladu s posouzením rozsahu majetku jmenovaného. Vzhledem ke skutečnosti, že bylo zjištěno, že pan Klásek vlastní od prosince roku 1999 pozemek o výměře 830 m², který je považován za stavební, a to s vydaným povolením ke stavbě rekreačního domu (o ploše 65 m²) od dubna roku 2007, a dále že uvedený stavební pozemek má takovou hodnotu, kdy jeho využitím lze získat dostatečné finanční prostředky k zabezpečení základních životních potřeb a živobytí osoby, lze proto konstatovat, že sociální a majetkové poměry jmenovaného ve smyslu ustanovení § 3 odstavce 4 zákona o pomoci v hmotné nouzi jsou takové, že plně zajistí zabezpečení jeho základních životních potřeb a toto zajištění lze po jmenovaném spravedlivě žádat, dávky tak byly poskytovány neprávem, když není osobou v hmotné nouzi.

Důvodem změny výroku rozhodnutí provedené krajským úřadem ve vztahu k rozsahu stanovení povinnosti vrátit neprávem poskytnutou dávku byla skutečnost, že na část období, za které byl zjištěn přeplatek na dávce, podléhá již prekluzi a nelze jej tak vymáhat.

- Žalobce se domáhal podáním ze dne 15.10.2009, adresovaným Nejvyššímu správnímu soudu, posouzení rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje 134390/2009 z 2.9.2009. Žádal, aby soud rozhodl v jeho prospěch a české sociální úřady mu musely vyplatit v plné výši sociální dávky, doplatek na bydlení, které mu odmítají vyplácet od 1.4.2009.

Mimo jiné v žalobě uvedl, že: "To, že vlastním pozemek, zahradu, české sociální úřady vědí několik let.....". „Je sice pravdou, že se snažím řešit v 56letech své vlastní bydlení, ale to neznamená, že mám na řešení svého vlastního bydlení dost peněz“. K žalobě připsal rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru sociálních věcí, Ostrava ze dne 2.9.2009, č.j. MSK 134390/2009. Usnesením ze dne 26.10.2009 č.j. Na 255/2009-7 Nejvyšší správní soud věc postoupil Krajskému soudu v Ostravě. Žalobce v průběhu ústního jednání dne 21.10.2010 mimo jiné vypověděl, že sestra na něj převedla pozemek o rozloze 486 m². K tomuto pozemku posléze dokoupil pozemek další a z toho vznikla parcela o výměře 830 m². Získal také stavební povolení na výstavbu rodinného domku 1+1 a sám svépomocně začal kopat základy rodinného domku. Rozsudkem ze dne 21.10.2010 č.j. 38Cad 29/2009-42 Krajský soud v Ostravě pod bodem I. žalobu zamítl a pod bodem II. rozhodl o nákladech řízení. Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 21.7.2011 č.j. 3 Ads 98/2011-85 o kasační stížnosti žalobce rozhodl tak, že kasační stížnost zamítl. Dále rozhodl o nákladech řízení účastníků a o odměně advokáta žalobce JUDr. Alexandra Belicy.

- Žalobce se domáhal podáním ze dne 21.10.2009 adresovaným Nejvyššímu správnímu soudu, aby rozhodl v jeho prospěch a české sociální úřady mu musely neprodleně obnovit vyplácení včetně doplacení dosud zadržované sociální dávky, příspěvek na živobytí, které mu zastavily a odmítají vyplácet od 1.5.2009. K podání připojil rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru sociálních věcí, Ostrava ze dne 21.7.2009, č.j. MSK 112805/2009. Usnesením ze dne 27.10.2009 č.j.- Na 265/2009-6 Nejvyšší správní soud věc postoupil Krajskému soudu v Ostravě. Usnesením ze dne 31.8.2010 č.j. 38Cad 28/2009-15 Krajský soud v Ostravě pod bodem I. žalobu odmítl a pod bodem II. rozhodl o nákladech řízení tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu. O kasační stížnosti žalobce rozhodl Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 11.5.2011 č.j. 3 Ads 68/2011-47 tak, že kasační stížnost zamítl a rozhodl o nákladech řízení účastníků a o přiznání odměny ustanovenému zástupci žalobce JUDr. Vlastimilu Vezdenkovi.

- Žalobce se dále domáhal podáním ze dne 18.2.2010 přezkoumání rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru sociálních věcí, Ostrava ze dne 15.2.2010, č.j. MSK 178386/2009, kterým bylo rozhodnuto odejmout dávku pomoci v hmotné nouzi-příspěvek na živobytí s účinností ode dne 1.5.2009. Navrhoval zrušení označeného rozhodnutí. Po provedeném řízení rozsudkem ze dne 31.5.2011 č.j. 38Ad 18/2010-72 krajský soud žalobu zamítl a rozhodl o nákladech řízení účastníků a odměně právní zástupkyně žalobce. Z obsahu spisu je patrné, že

žalobce byl vlastníkem pozemku parc. č. 538/30 v katastrálním území Dolní Lhota o celkové výměře 830m², který byl dle územního plánu obce v zóně obytné, určený mimo jiné k zástavbě rodinnými domy. Od roku 2007 Obecní úřad Velká Polom, stavební úřad eviduje ohlášení stavby rekreačního domku, vč. žumpy a domovních přípojek, přičemž souhlas s provedením stavby byl udělen dnem 23.4.2007. Změna územního plánu v obci Dolní Lhota, která změnila druh pozemku z orné půdy na stavební pozemek, byla schválena zastupitelstvem obce Dolní Lhota dne 15.10.1996. O kasační stížnosti žalobce rozhodl Nejvyšší správní soud dne 6.6.2012 ve věci č.j. 6 Ads 58/2012-28 tak, že kasační stížnost odmítl a dále rozhodl o nákladech řízení účastníků a o přiznání odměny ustanovené zástupkyní žalobce.

- Dne 19.2.2007 žalobce uplatnil u Magistrátu města Ostravy žádost o příspěvek na živobytí. V tiskopisu „Prohlášení o celkových sociálních a majetkových poměrech“ z téhož dne žadatel o dávku uvedl, že pokud se jedná o nemovitý majetek, využívá majetek osob blízkých. V tiskopise pod písm. C) jsou označeny tři varianty. Za první mám, za druhé mám vlastní majetek a za třetí využívám majetek osob blízkých. V tiskopise je uvedeno, že žadatel má zaškrtnout jednu z uvedených variant. Žadatel označil variantu - využívám majetek osob blízkých. Pod písm. D/ seznam nemovitého majetku (k vyplnění pouze pokud žadatel zaškrtl druhou nebo třetí variantu) žadatel měl zaškrtnuto - všechny druhy majetku, které vlastní nebo který vlastní osoby blízké, avšak žadatel takovýto majetek využívá a zároveň měl uvést hodnotu nebo výměru. Žalobce zaškrtl zahradu o výměře 830 m. Pod písm. E/ movitý majetek z tří variant zaškrtl variantu - nemám. Pokud se jedná o finanční prostředky, zaškrtl - hotovost přesahující 1000,- Kč, přičemž hodnotu a vklady na účtech neuvedl. Zároveň uvedl, že stavební spoření nemá a nemá ani kapitálové životní pojištění. Tiskopis podepsal. K žádosti je připojen další tiskopis „Informace o užívaném bytu“. Žalobce tento tiskopis vyplnil a podepsal. Pod písmenem C/ Byt - je uvedena adresa a u položky popis je uvedeno - v rod. domku, uvedeno jako věčné břemeno, podlahová plocha 45m². K žádosti je dále připojena informace o budově č.p. X, D. L., rodinný dům, vlastníci L. J. a D.

- V odvolání ze dne 5.10.2009 proti rozhodnutí Magistrátu města Ostravy č.j. 64321/2009/OOA z 1.10.2009 žalobce mimo jiné uvedl, že nevidí důvod, proč by si nemohl ze sociálních dávek začít stavět dům. Neproinvestoval miliony, ale jen část ze sociálních dávek. Vlastní zahradu, jejíž menší část si koupil z úspor a větší část dostal darem. Zahradu má pro něj hodnotu především v tom, že jej živí a skýtá mu soukromí a místo k odpočinku.

III.

Zákon č. 111/2006, § 1 odst. 1 upravuje poskytování pomoci k zajištění základních životních podmínek 1) fyzickým osobám (dále jen "osoba"), které se nacházejí v hmotné nouzi, prostřednictvím dávek pomoci v hmotné nouzi (dále jen "dávka").

Podle § 2 odst. 2 písm. a) z.č. 111/2006 Sb. osoba se nachází v hmotné nouzi, není-li dále stanoveno jinak, jestliže její příjem a příjem společně posuzovaných osob po odečtení přiměřených nákladů na bydlení (§ 9 odst. 2) nedosahuje částky živobytí (§ 24), přičemž si nemůže tento příjem zvýšit vzhledem

ke svému věku, zdravotnímu stavu nebo z jiných vážných důvodů vlastním přičiněním a zabezpečení jejich základních životních podmínek je tak vážně ohroženo.

Podle § 11 odst.1 z.č. 111/2006 Sb. při posuzování nároku na příspěvek na živobytí se zjišťuje, s výjimkami uvedenými v odstavcích 3 až 7, zda mají osoba a společně s ní posuzované osoby možnost zvýšit si příjem vlastním přičiněním.

Podle odst. 2 téhož ustanovení zvýšením příjmu vlastním přičiněním se rozumí zvýšení příjmu

- a) vlastní prací,
- b) řádným uplatněním nároků a pohledávek,
- c) prodejem nebo jiným využitím majetku.

Zvýšení příjmu prodejem nebo jiným využitím majetku se rozumí dle § 14 odst.1 prodej nebo jiné využití majetku, který nepatří mezi věci, jejichž prodej nebo jejich jiné využití se podle tohoto zákona nevyžaduje, nebo které podle zvláštních právních předpisů nepodléhají výkonu rozhodnutí.

Podle § 15 odst. téhož zákona 1 pro účely tohoto zákona se celkovými sociálními poměry rozumí podíl rodiny na trvání stavu hmotné nouze, do kterého se osoba dostala. Při posuzování celkových sociálních poměrů příslušný orgán pomoci v hmotné nouzi posuzuje také využívání jiného než vlastního majetku, které umožňují zpravidla osoby blízké.

Podle § 33 odst. 3 zákona podmínkou nároku na doplatek na bydlení je získání nároku na příspěvek na živobytí a nárok na příspěvek na bydlení podle zvláštního právního předpisu.

Příspěvek na živobytí se vyplácí dle § 43 odst.1, věta první zákona v kalendářním měsíci, na který náleží, v pravidelných měsíčních lhůtách určených plátcem příspěvku.

Doplatek na bydlení se vyplácí dle odst. 2 téhož ustanovení měsíčně po uplynutí kalendářního měsíce, za který náleží, nejpozději do konce následujícího kalendářního měsíce.

Podle § 51 odst.1 jestliže příjemce dávky přijímal dávku, ačkoliv musel z okolností předpokládat, že tato dávka byla vyplacena neprávem nebo ve vyšší částce, než náležela, nebo jestliže dávka byla přiznána nebo její výše stanovena na základě nepravdivých, neúplných nebo zkreslených údajů, sdělených příjemcem, je povinen částky neprávem přijaté vrátit.

Z provedeného dokazování tedy krajský soud zjistil, že žalobce dne 19.2.2007 podal u Magistrátu města Ostrava žádost o příspěvek na živobytí a dne 27.2.2007 o doplatek na bydlení. V tiskopisu „Prohlášení o celkových sociálních a majetkových poměrech“, v Informaci o užívaném bytu a informaci o budově, z téhož dne žadatel o dávku uvedl, že pokud se jedná o nemovitý majetek, využívá majetek osob blízkých. Dále soud zjistil, že žalobce bydlí v bytě v přízemí v rodinném domku, jehož spoluvlastníky jsou jeho sestra a její manžel, přičemž právo v bytě bydlet se opírá o kupní smlouvu sepsanou na Státním Notářství Opava pod N X, NZ X0 z 24.11.1980 mezi V. a M. K. a J. a D.L. Je veden jako uchazeč o zaměstnání od 29.4.1999.

Dne 19.2.2007 žalobce uplatnil u Magistrátu města Ostravy žádost o příspěvek na živobytí. V tiskopisu „Prohlášení o celkových sociálních a majetkových poměrech“ z téhož dne žadatel o dávku uvedl, že pokud se jedná o nemovitý majetek, využívá majetek osob blízkých. V tiskopise pod písm. C) jsou označeny tři varianty. Za první mám, za druhé mám vlastní majetek a za třetí využívám majetek osob blízkých. V tiskopise je uvedeno, že žadatel má zaškrtnout jednu z uvedených variant. Žadatel označil variantu - využívám majetek osob blízkých. Pod písm. D/ seznam nemovitého majetku (k vyplnění pouze pokud žadatel zaškrtnl druhou nebo třetí variantu) žadatel měl zaškrtnuto - všechny druhy majetku, které vlastní nebo který vlastní osoby blízké, avšak žadatel takovýto majetek využívá a zároveň měl uvést hodnotu nebo výměru. Žalobce zaškrtnl zahradu o výměře 830m. Pod písm. E/ movitý majetek z tří variant zaškrtnl variantu - nemám. Pokud se jedná o finanční prostředky, zaškrtnl - hotovost přesahující 1000,- Kč, přičemž hodnotu a vklady na účtech neuvedl. Zároveň uvedl, že stavební spoření nemá a nemá ani kapitálové životní pojištění. Tiskopis podepsal. K žádosti je připojen další tiskopis „Informace o užívaném bytu“. Žalobce tento tiskopis vyplnil a podepsal. Pod písmenem C. Byt - je uvedena adresa a u položky popis je uvedeno - v rod. domku, uvedeno jako věcné břemeno, podlahová plocha 45m². K žádosti je dále připojena informace o budově č.p. X D. L., rodinný dům, vlastníci L. J. a D.a (viz spis zd. soudu sp. zn. 38Cad 18/2010).

Rozhodnutím Magistrátu města Ostravy, odboru sociálních věcí a zdravotnictví ze dne 1.10.2009 č.j. 64321/2009/OOA byla žalobci odejmuta dávka-příspěvek na živobytí, s účinností od 1.5.2009. O odvolání žalobce rozhodl Krajský úřad Moravskoslezského kraje dne 15.2.2010 č.j. 178386/2009 tak, že odvolání žalobce zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil. O žalobě žalobce, kterou se domáhal zrušení označeného rozhodnutí rozhodl Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 31.5.2011 č.j. 38Ad 18/2010-72 tak, že žalobu zamítl. Nejvyšší správní soud v Brně usnesením ze dne 6.6.2012 č.j. 6 Ads 58/2012-28 kasační stížnost žalobce v této věci odmítl.

Rozhodnutím Magistrátu města Ostravy, odboru sociálních věcí a zdravotnictví, č.j. 48287/2009/OOA byla žalobci odňata dávka-doplatek na bydlení, s účinností od 1.4.2009. O žalobě žalobce proti rozhodnutí Krajského úřadu MSK ze dne 2.9.2009, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 16.7.2009 o odnětí doplatku na bydlení a napadené rozhodnutí správního orgánu 1. stupně potvrzeno, bylo rozhodnuto Krajským soudem v Ostravě 21.10.2010 tak, že žaloba byla zamítnuta. Nejvyšší správní soud v Brně

rozsudkem ze dne 21.7.2011 č.j. 3 Ads 98/2011-85 kasační stížnost žalobce v této věci zamítl. Krajský soud odkazuje na odůvodnění rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, zejména na stranu 4 odst.1 citovaného rozsudku.

Zákon č. 111/2006 Sb. o pomoci v hmotné nouzi upravuje poskytování pomoci k zajištění základních životních podmínek fyzickým osobám, které se nacházejí v hmotné nouzi, prostřednictvím dávek pomoci v hmotné nouzi. Nárok na některou z dávek pomoci v hmotné nouzi má osoba, u níž je možno stav hmotné nouze na základě jejich sociálních a majetkových poměrů bez dalšího dovodit, když poskytování dávek pomoci v hmotné nouzi je poslední úrovní v síti sociálního systému sloužící k zabezpečení základních životních potřeb v situaci, kdy osoba není schopna si tyto potřeby zajistit sama. Zákon stanoví podmínky a kritéria, které je třeba pro účely přiznání nároku na některou z dávek pomoci v hmotné nouzi zjišťovat a prokazovat. Vždy je třeba hodnotit celkové sociální a majetkové poměry žadatele, neboť dávky mají pokrýt toliko nejzákladnější lidské potřeby. Výkladem citovaných ustanovení zákona o pomoci v hmotné nouzi je třeba dospět k závěru, že plyne-li ze sociálních a majetkových poměrů žadatele o dávku schopnost či možnost zabezpečit své základní životní potřeby svými silami, nejde o osobu v hmotné nouzi a jako taková nemá na dávky pomoci v hmotné nouzi nárok. Schopnost či možnost zabezpečit a pokrýt základy životní potřeby svými silami je bez dalšího dána právě existencí majetku, z něhož je reálně možno jak jeho prodejem či jiným jeho využitím právě tyto základní potřeby jednotlivce zajistit. Je nesporné, že v období za které bylo rozhodováno o povinnosti žalobce vrátit přeplatek na dávce pomoci v hmotné nouzi - doplatek na bydlení) žalobce byl dle svého tvrzení i dle výpisu z evidence z nemovitosti od r. 1999 vlastníkem nemovitosti - pozemku o výměře 830m² (tržní cena pozemku dle Stavebního úřadu ve Velké polomi ze dne 25.5.2009 se pohybovala od 800,- Kč do 1.100,- Kč za 1m²). Žalobci bylo vydáno stavební povolení ke stavbě rekreačního domku. Na pozemku byla realizována vodovodní přípojka. Tuto skutečnost správnímu orgánu nesdělil. Pozemek představoval majetek žalobce, pro který jej není možno považovat za osobu v hmotné nouzi. Nárok na dávku sociální péče (doplatek na bydlení, příspěvek na živobytí) mu proto nevznikl.

Dávka pomoci v hmotné nouzi je součástí sociálního systému, který má charakter subsidiarity, to znamená, že nastupuje až v okamžiku, kdy není k dispozici plnění ze žádného jiného systému, resp. tato plnění již byla vyčerpána, a trvá potřeba zabezpečit základní životní potřeby občana.

Z výše uvedeného je zřejmé, že žalovaný nepochybil, když vycházel ze všech skutečností výše uvedených, a v souladu s dotčenými ustanoveními zákona o pomoci v hmotné nouzi rozhodl tak, že žalobce je povinen vrátit přeplatek na dávce-doplatek na bydlení za období výplaty dávky v měsících od února 2008 do března 2009. Pokud se jedná o výši přeplatku na dávce, pak žalobce její výši nenamítal a soud má proto za to, že vyplacená částka není mezi účastníky sporná. I přes tuto skutečnost soud z opatrnosti se zabýval výší přeplatku na dávce. Dospěl k závěru, že její výše byla žalovaným vypočtena správně. V podrobnostech soud odkazuje na odůvodnění rozhodnutí žalovaného a obsah správního spisu.

Pro zhodnocení hmotné nouze se zjišťují celkové sociální a majetkové poměry osoby, společně s ní posuzovaných osob a rodiny. Jestliže žalobce, který byl

svobodný, žil v rodinném domku své sestry a jejího manžela, v období od r. 1999 do dne vydání rozhodnutí žalovaného, tj. do 2.8.2011 byl vlastníkem pozemku o rozloze 830m², bylo mu vydáno stavební povolení ke stavbě rekreačního domku, na pozemku byla realizována vodovodní přípojka, nelze jej považovat za osobu v hmotné nouzi. Měl by být schopen zajistit si náklady na své živobytí, ať již prodejem či jiným využitím majetku. Je proto dle § 51 odst.1 zákona č. 111/2006 Sb. je povinen částky neprávem přijaté vrátit, neboť musel z okolností předpokládat, že tato dávka byla vyplacena neprávem, když byla přiznána neúplných údajů, sdělených žadatelem o dávku.

Pokud žalobce namítal, že odůvodnění rozhodnutí žalovaného je spekulativní, zmatečné, nátlakové, vyděračské a výhrušné exekucí, pak tuto námitku soud nepovažuje za důvodnou. Naopak rozhodnutí žalovaného má veškeré náležitosti, jaké se porozhodnutí správního orgánu požadují. Výrok je přesný, určitý. V odůvodnění rozhodnutí je velmi podrobně odůvodněn výrok rozhodnutí. Rozhodnutí je opatřeno řádným poučením o tom, že se proti němu nelze odvolat.

Krajský soud proto po zhodnocení provedených důkazů (§ 77 s.ř.s.) dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Žalobce nebyl zkrácen na svých právech, pokud bylo rozhodnuto o jeho povinnosti vrátit přeplatek na dávce-doplatek na bydlení za období výplaty dávky v měsících od února 2008 do března 2009 v celkové částce 17.965,- Kč. Proto soud žalobu dle § 78 odst.7 z.č. 150/2002 Sb. zamítl.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1, 2 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu .

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 30. dubna 2013

JUDr. Bohuslava Drahošová
samosoudkyně